

Батько і син

Богдан Лепкий

Вивели їх обох гень за дворець,
У поле - батька і сина.
Батько - зневолений горем старець,
Син - восмилітня дитина.

Вивели раннім ранком на зорі,
Ще сонце не сіяло.
Два дерев'яні стовпи на горі,
Трьох солдатів гріб копало.

Син, як побачив, збілів, мов папер,
І, як листок, став дрижати.
"Тату, мій тату! Що буде тепер?
Мати, моя рідна мати!"

Батько востаннє дитину обняв:
"Не бійсь, не бійся, мій сину.
Муки колись Христос прийняв,
Ми вмеремо за Україну".